

Eindelijk is het zover. De Tweede Kamer heeft de opheffing van het bordeelverbod behandeld en goedgekeurd. De Rode Draad zat op de publieke tribune om naar een debat te luisteren dat vooral over minderjarigen en illegalen ging.

Het CDA had een ander stokpaardje: het recht van gemeenten om bordelen op hun grondgebied te weigeren. De andere partijen waren tegen zo'n verkapt gemeentelijk bordeelverbod. En het is bovendien in strijd met het recht op vrije arbeidskeuze dat in de grondwet is vastgelegd. Door middel van bestemmingsplannen kunnen gemeenten toch wel de komst van bijvoorbeeld vier bordelen in een dorp waar zelfs geen snackbar of bakker is, voorkomen.

Ook de positie van illegalen kwam steeds terug in het kamerdebat. Een motie van Groen Links om prostituees van buiten de Europese Unie voor een werkvergunning in aanmerking te laten komen, haalde het niet. Nu kunnen mensen van buiten de Europese Unie in andere beroepen bij een tekort op de Nederlandse arbeidsmarkt een werkvergunning aanvragen. Maar bij een eventueel tekort aan prostituees kan dat straks niet. Niet dat er te weinig prostituees zijn, maar het is toch vreemd om uitsluitend prostituees apart te behandelen.

De PvdA wist de strafbaarstelling van klanten van meisjes van zeventien en achttien er door te krijgen. Seks met een jongen of meisje van beneden de zestien, binnen of buiten de prostitutie is sowieso al strafbaar. In het oorspronkelijke wetsvoorstel waren alleen exploitanten die minderjarigen in hun bedrijf lieten werken strafbaar, maar men vond dat ontoereikend. Veel kamerleden beseften ook wel dat de politie in dergelijke gevallen moeilijk kan optreden, dus noemden ze het symboolwetgeving. Met andere woorden: het is een signaal aan de samenleving dat minderjarigen met rust moeten worden gelaten.

Het plan om escortbedrijven een meldingsplicht op te leggen, lijkt ons daarentegen wel heel zinzig. Iedereen is namelijk bang dat illegalen en minderjarigen via escortbedrijven in een 'illegaal' circuit terecht zullen komen.

Nu is 'illegaal circuit' een gekke term in de prostitutie. Soms bedoelt men er belastingontduikers mee, dan weer een overduidelijk crimineel cir-

cuit. Die twee circuits zijn nu al volop actief. Prostituees zullen best wel vaste klanten het nummer van hun mobiele telefoon geven. En portiers en taxichauffeurs geven vast tegen betaling nummers van 'relaties' door. En je kunt gemakkelijk met een computer vanuit bijvoorbeeld Maleisië een escortbedrijf in Nederland opzetten. Maar nieuwe klanten moeten de vrouwen wel kunnen vinden. Dus moet er geadverteerd worden. Klanten zullen niet snel de koppen bij elkaar gaan steken om ervaringen met prostituees uit te wisselen. De meeste escortbedrijven zullen toch vrouwen zoeken die een in Nederland gangbare taal spreken.

Het wetsvoorstel moet nog door de Eerste Kamer heen. In 1993 struikelde het daar, maar insiders verwachten dat het deze keer wel goedkomt.

Maar er was de afgelopen tijd nog meer aan de hand. De meeste publiciteit kregen een paar raamverhuurders uit Den Haag die Europa afschuimden om prostituees te zoeken. Zweden leek hen heel geschikt, want prostitueebezoek is daar vanaf 1 januari strafbaar gesteld. Maar veel Zweedse vrouwen zullen we niet in Nederland in de prostitutie tegenkomen. De levensstandaard is daar veel hoger. Zweedse vrouwen accepteren het lage prijspeil niet. Met het geld dat een klant in Nederland aan een raamprostituee betaalt, kunnen ze daar net even een pilsje kopen.

Sietske Altink